

REDACTIONEEL GEDEELTE.

TAALZUIVERHEID

In het vorig nummer van dit Tijdschrift is de heer J. Sanders Ezn. op de vliegenjacht geweest en hij is er daarbij in geslaagd er twee te raken in één klap.

Daar die tweede vlieg ook de Redactie heel vaak onaangenaam is, zullen wij de jacht overnemen, te meer daar hij slechts een poging tot *verjaging* gedaan heeft, wat een heel slechte manier is om vliegen kwijt te raken.

De kwestie die den heer Sanders hindert, tracht hij op te lossen door de Nederlandsche collega's vriendelijk te verzoeken het geheel onnoodig gebruiken van vreemde uitdrukkingen na te laten en elementaire taalregels niet te verwaarloosen. Wij ondersteunen dit verzoek gaarne van ganscher harte, maar betwijfelen of hiermede het inderdaad bestaande euvel verholpen zal zijn.

Dit euvel schijnt van specifiek Nederlandschen aard te zijn, want niet alleen in tandheelkundige kringen wordt deze klacht vernomen, ook in andere beroepen waar men eveneens beter mocht verwachten, worden dezelfde opmerkingen gemaakt; het onderzoek van Prof. Kluiver in het Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde bijv. ligt nog versch in het geheugen.

Waar de meesten klagen over het insluipen van tallooze germanismen, is in de tandheelkunde het gelaat minstens zoo sterk naar het Westen gewend en is het gebruik van Engelsche (Amerikaansche) woorden en uitdrukkingen zoo sterk geworden, dat het de meesten misschien niet eens meer opvalt.

Daardoor alleen al komt de hollandsche zinsbouw soms in de verdrukking en ofschoon het blauwe redactiepotlood dikwerf tracht te redden wat er te redden valt, laat het resultaat

vaak te wenschen over en wordt zelfs nu en dan een bijdrage om die reden geweigerd of teruggezonden met verzoek om herziening.

Het spreekt natuurlijk vanzelf dat de collega's aan dit laatste bezwaar heel gemakkelijk tegemoet kunnen komen; minder eenvoudig is echter het vermijden van vreemde woorden en uitdrukkingen, waarvan het gebruik (misbruik) zoolang reeds heeft plaatsgevonden dat zij min of meer burgerrecht hebben veroverd.

Tracht men dit plotseling te veranderen, dan wordt de kans groot dat een ieder op eigen houtje aan het vertalen gaat, met het gevolg dat wij dan wel Nederlandsche woorden en uitdrukkingen zouden krijgen, maar dat er een verwarring zou ontstaan die aan het goede begripen afbreuk zou doen.

En waar wij hier een lans breken voor het goed recht van het Nederlandsch, ook in de vaktaal, daar is er een prachtige gelegenheid voor een ander goed Nederlandsch gebruik..... het benoemen van een Commissie!

Inderdaad gelooven wij dat de oplossing zal moeten worden gezocht in een *officieel* vaststellen van Nederlandsche woorden in de plaats van de gebruikelijke vreemde, opdat een ieder daarvan kan kennis nemen en het gebruik daarvan gemeengoed kan worden. De commissie die daar eventueel haar krachten aan zou beproeven, zou niet alleen een nuttig werk verrichten, maar vermoedelijk ook tot de conclusie komen, dat zij geen gemakkelijke taak aanvaard had.

Zij zou tevens onder de oogen kunnen zien, het invoeren van nieuwe namen voor de verschillende onderdeelen waarin de tandheekkunde zich meer en meer beweegt, zooals bijv. ook de Amerikanen gedaan hebben, die hiervoor zelfs een permanente Commissie in het leven hebben geroepen.

Wanneer een der Vereenigingen het initiatief zou nemen tot het in het leven roepen van een dergelijke Commissie, gelooven wij dat zij een loffelijke daad zou verrichten en achten dit de eenige wijze om den heer Sanders voor goed van zijn vlieg te bevrijden!

N.